

Belə nəql etdi raviyani-kəlam-

Ki, Süleyman ¹

nəbi əleyhi-səlam.

Dedi kim, bir kəlağə eylə güzər,

Cümlə nəsl-i-tüyurə eylə nəzər,

Hansı ki, hüsndə ola zibə,

Götürüb gəl hüsuruma hala.

Bişəyə ol kəlaq qıldı güzər,

Etdi nəsl-i-tüyurə cümlə nəzər.

Nəzərində göründü pəstü bülənd,

Etmədi hiç bir güruhu pəsənd.

Öz balasına gəldi qıldı nəzər,

Eylədi batini məhəbbət əsər.

Dedi ki, cümlədən bu zibədir,

Bəs bunu töhfə etmək uladır.

Götürüb düşdü əzmi-cövlanə,

Gətirib xidməti-Süleymanə.

Çün Süleyman o ziştə qıldı nəzər,

Dedi kim, ey kəlaği-bədmənzər,

Yoxdu quşlar içində bundan zişt,

Çox kərihül-cəmalü şumü dürişt.

İnkisar ilə ərz qıldı kəlağ,

Dedi ki, hər tərəfə çaldım ayaq,

Eylədim cümleyi-tüyurə nəzər,

Öz balamdan biri deyil behtər.

Bunda şəkk yoxdur, ey rəsuli-xuda,

Hər kəsə öz balasıdır zibə.

Seyyida, oğlun olsa kurü keçəl,

Görünür hamıdan gözündə gözəl.

“Küllü-hizbin bima ləðayhi”

oxu-

ki, bu mənayədir işarə çoxu.

¹ Süleyman – Davud peyğəmbərin oğludur. Qədim yəhudilərin
² Hər firqə. peyğəmbəri.